

σημαδούρα

σημαδούρα κ. **σαμαδούρα** κ. **τσαμαδούρα**, η, ουσ., [<σημάδι + κατάλ. -ούρα], η σημαδούρα· άνθρωπος κοντός και χοντρός: «θα καταλάβεις αμέσως για ποιον σου λέω, γιατί είναι σκέτη σημαδούρα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας